

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/1/2015
Identifikačné číslo spisu: 8012200036
Dátum vydania rozhodnutia: 18.01.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8012200036.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: LADEX, s.r.o., Štúrova 220, Svit, IČO: 36 482 102, zast. JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/225/13868-83235/2011/990770-r; č. I/225/13868-83237/2011/990770-r; č. I/225/13868-83245/2011/990770-r; č. I/225/13868-83236/2011/990770-r; č. I/225/13868-83241/2011/990770-r; č. I/225/13868-83240/2011/990770-r všetky zo dňa 26. augusta 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/5/2012-42 zo dňa 08. augusta 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/5/2013-42 zo dňa 08. augusta 2013 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/5/2012 - 42 zo dňa 08.08.2013 v sume 420 € podľa položky 10 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „Sadzobník“).

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa priznania oslobodenia od súdnych poplatkov. Uviedol, že rozhodnutiami žalovaného sa dostal do veľmi zlej finančnej a hospodárskej situácie, ktorá by sa značne zhoršila, pokiaľ by mal uhradiť súdne poplatky za odvolanie. Žalobca vykazuje pasívnu ekonomickú bilanciu a zaplatením vyrubeneho súdneho poplatku by došlo k ohrozeniu žalobcu ako právnickej osoby a následne jej likvidácii a výmazu z obchodného registra.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 8Sžf/92-97/2013 zo dňa 26.06.2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým boli zamietnuté žaloby voči napadnutým rozhodnutiam žalovaného č. I/225/13868-83235/2011/990770-r; č. I/225/13868-83237/2011/990770-r; č. I/225/13868-83245/2011/990770-r; č. I/225/13868-83236/2011/990770-r; č. I/225/13868-83241/2011/990770-r; č. I/225/13868-83240/2011/990770-r všetky zo dňa 26.08.2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O. s. p.), a dospel k záveru, že je odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 6 ods. 1, 2, 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis registra trestov v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase poplatkového úkonu (ďalej v texte uznesenia len „zák. o SP“), sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len „percentná sadzba“) alebo pevnou sumou. Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku. Za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa platí poplatok podľa odseku 2.

Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti svedčiacie zmene alebo zrušeniu uznesenia, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie a preto odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. ZSP poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Zákonodarca v citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku pripúšťa možnosť čiastočného, prípadne úplného oslobodenia od súdnych poplatkov. Predpokladom priznania oslobodenia od súdnych poplatkov je v prvom rade samotná žiadosť účastníka konania, preukázanie dôvodov, spočívajúcich v majetkových, sociálnych, finančných a pod. pomeroch účastníka, odôvodňujúcich oslobodenie od súdnych poplatkov a súčasne preukázanie, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Povinnosťou súdu je skúmať splnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov v každom prípade individuálne a to aj vzhľadom na individuálnosť každého konania.

Účelom ustanovenia § 138 O. s. p. je, aby účastníkovi nebolo len pre jeho majetkové a sociálne pomery znemožnené uplatňovať alebo brániť svoje právo. Pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť súčasne splnené dve podmienky. Prvou je nepriaznivá finančná, resp. majetková situácia a druhou skutočnosť, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda quasi pravdepodobnosť úspechu v ďalšom konaní na strane žiadateľa). V prípade fyzických osôb sa prihliada aj na osobné a rodinné pomery. Vychádzajúc, ako z jazykového výkladu uvedeného zákonného ustanovenia, tak i zo zásady rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, deklarovanou taktiež

Európskym súdom pre ľudské práva, zákon nerozlišuje medzi subjektmi podnikateľskými a nepodnikateľskými. Oprávnenosť žiadosti preto súd hodnotí z hľadiska splnenia uvedených podmienok, pričom vychádza zo skutočností, preukázaných žiadateľom.

O oslobodení od súdnych poplatkov v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia súd rozhoduje na návrh účastníka konania, ku ktorému je tento povinný pripojiť listinné dôkazy, deklarájúce jeho majetkové pomery.

Podľa § 121 O. s. p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 125 O. s. p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O. s. p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že predložené dôkazy zo strany žalobcu nezakladajú priznanie oslobodenia od súdneho poplatku, ktorý je v tomto prípade 420 €, nakoľko v danom prípade išlo o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.